

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

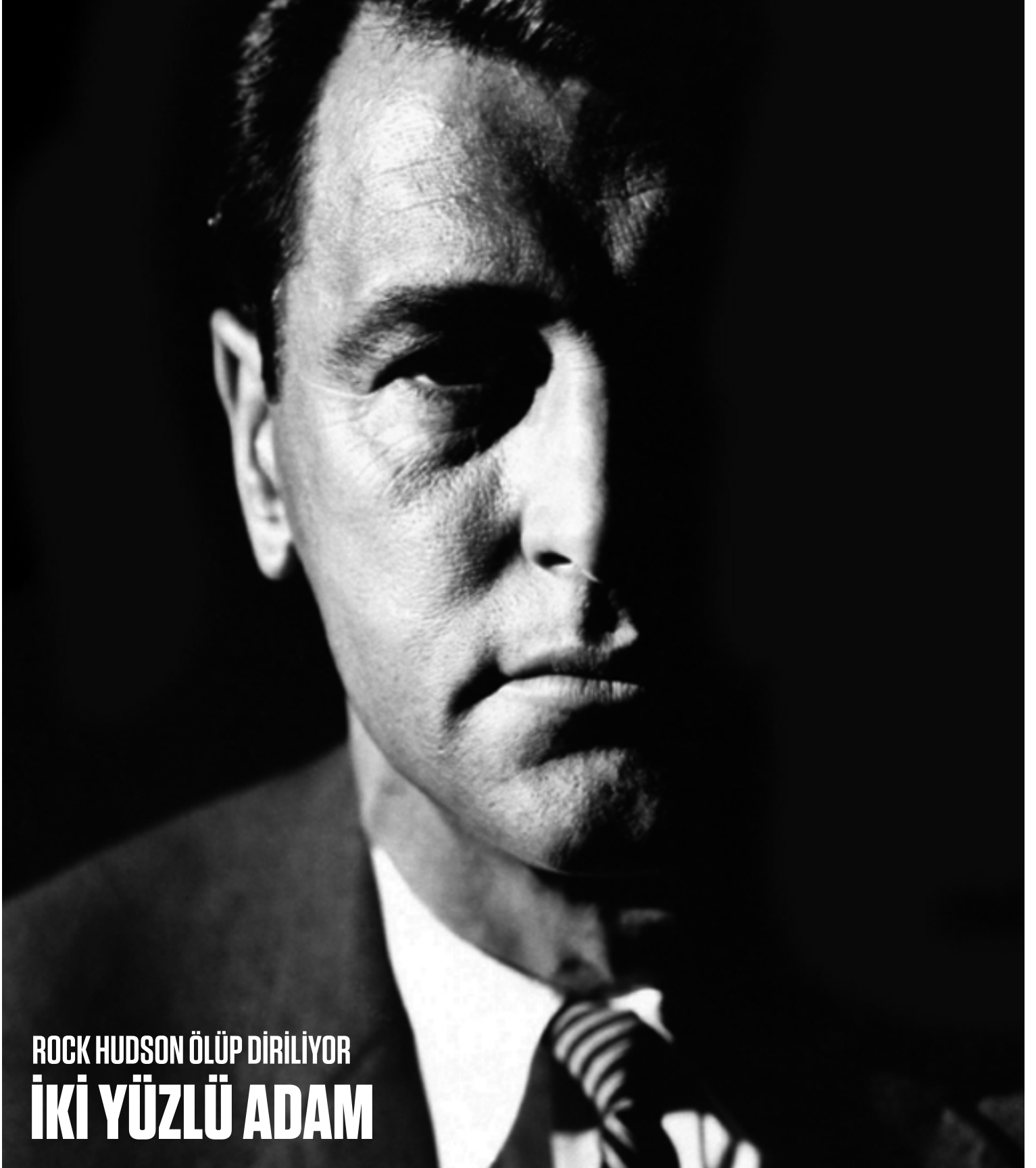
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ROCK HUDSON ÖLÜP DİRİLİYOR
İKİ YÜZLÜ ADAM

JAKE GYLLENHAAL

NAOMI WATTS

CHRIS COOPER

HAYAT: KURULUM GEREKTİRİR.

YENİDEN BAŞLA

DEMOLITION

8 NİSAN'DA SINEMALARDA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

fabula

FRANÇOIS

BLACK LABEL MEDIA

K

bir

#YeniDenBaşla

FESTİVAL PROGRAMINDA

‘OTTO’ E MEZZO

BU SENE 7-17 NİSAN TARİHLERİ ARASINDA HAYATA GEÇECEK İSTANBUL FİLM FESTİVALI 35’İNCİ YAŞINI İDRAK EDİYOR. SİZ BU SATIRLARI OKURKEN FESTİVAL SINEMALARINDA DA MAKARALAR DÖNMEYE, DİJİTAL DİSKLER OYNAMAYA BAŞLAYACAK. ATLAS, FİTAŞ, BEYOĞLU, Feriye, REXX, İtalyan Kültür Merkezi, Akbank Sanat ve İstanbul Modern sinemalarına yayılmış festivalin tüm filmlerine burada değinmemize imkan yok. Ancak Arka Pencere olarak bizi en çok heyecanlandıran bölümlerinden birine kuşbakışı bir göz atalım: Otto Preminger: Bir Yönetmenin Anatomisi...

1950 ve 60’larda çektiği bir avuç filmle sinemayı sanata dönüştüren Hollywood auteur’lerinden biri olan Preminger’in ağız sulandıran 10 filmi programda: “Kanlı Gölge” (Laura, 1944), “Kaldırımlar Bitince” (Where The Sidewalk Ends, 1950), “Dönüşü Olmayan Nehir” (River Of No Return, 1954), “Altın Kollu Adam” (The Man With The Golden Arm, 1955), “Aziz Jan” (Saint Joan, 1957), “Günaydın Hüzün” (Bonjour Tristesse, 1958), “Bir Cinayetin Anatomisi” (Anatomy Of A Murder, 1959), “Washington’da Fırtına” (Advise & Consent, 1962), “Kardinal” (The Cardinal, 1963), “Küçük

Kız Kayboldu” (Bunny Lake Is Missing, 1965)... Büyük ustanın yönetmenlik serüvenini yaklaşık 20 yıllık bir perspektifle tarayan bu bölüm aynı zamanda onun ne kadar ‘tabu yıkıcı’ bir sanatçı olduğunu da gözler önüne serecek.

Yukarıdaki filmlerin bazıları zamanı için tabu niteliğinde konuları anlatıyordu. “Altın Kollu Adam”da uyuşturucu bağımlılığı, “Bir Cinayetin Anatomisi”nde tecavüz, “Washington’da Fırtına”da eşcinsellik, “Kardinal”de ise din masaya yatırılır.

Seçkinin en güzel yanı Otto Preminger’in sinemasını baştan başa tanıma fırsatı vermesi. Ayrıca dönemin Hollywood’unun en büyük yıldızları da bu filmlerde: Gene Tierney, Dana Andrews, Robert Mitchum, Marilyn Monroe, James Stewart, Jean Seberg, Deborah Kerr, Laurence Olivier, Henry Fonda, Romy Schneider, Frank Sinatra, Kim Novak, Richard Widmark...

Geçen senenin önemli filmlerinden “Trumbo”yu izleyenler hatırlayacaktır. Kariyerinin en önemli filmlerinden “Eksodus” (Exodus) henüz proje aşamasındayken yasaklı senarist Dalton Trumbo’yla anlaşma cesaretini ilk gösteren ve boykotu ilk delen de Otto Preminger oluyordu.

Her anlamda tabu kıran bu büyük auteur’le tanışmak veya sinemasına derinlemesine vâkıf olmak için festivaldeki bu program bulunmaz nimet. Bu filmlerin ağırlıklı olarak İtalyan Kültür Merkezi ve Akbank Sanat’ta gösterileceğini ekleyelim.

GİZLİ TEŞKİLAT
(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com OKAN ARPAÇ oarpac@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemozer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcycalc@hotmail.com **GÖRSEL YÖNETMEN** BİLGEHAN ARAS **LOGO TASARIM** ERKUT TERLİKSİZ

HTML UYGULAMA BAŞAR UĞUR **KATKIDA BULUNANLAR** ŞENAY AYDEMİR, ALİ ULVİ UYANIK, HASAN NADİR, MÜJDE İŞİL, EBRU ÇELİKTOĞ, SERDAR KÖKÇEOĞLU,

TALİP ERTÜRK, EVRİM KAYA, OLCAN ÖZYURT **REKLAM İLETİŞİM** EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

6 ÇOK BİLEN ADAM

Yeniden Başla (Demolition); Ölüm Emri (Eye In The Sky);
Ölümçül Oyun (Ich Seh Ich Seh); Kızkaçıran; 91.1;
Zoolander 2; Azem 3: Cin Tohumu; Küçük Esnaf;
Türk Lokumu; Cesur Horoz (Un Gallo Con Muchos Huevos);
Baba Mirası.

23 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları...

24 HIRSIZ KIZ

Evrin Kaya, Ulrich Seidl'in yapımcılığını üstlendiği
"Ölümçül Oyun" üzerinden "Bodrumda"yı hatırlıyor.

26 AŞKTAN DA ÜSTÜN

Rock Hudson bir John Frankenheimer
bilimkurgusunda: "İki Yüzlü Adam" ...
Talip Ertürk imzasıyla.

28 AİLE OYUNU

Spectre.

30 SAPIK

Gündemden yansıyanlar... Olkan Özyurt imzasıyla.

HITCHCOCK'UN BUGÜNE KADAR
ANLATTIĞI EN İYİ HİKAYE

WES ANDERSON
OLIVIER ASSAYAS
PETER BOGDANOVICH
ARNAUD DESPLECHIN
DAVID FINCHER
JAMES GRAY
KIYOSHI KUROSAWA
RICHARD LINKLATER
PAUL SCHRADER
MARTIN SCORSESE

Bir KENT JONES Filmi

HITCHCOCK TRUFFAUT

YAKINDA SİNEMALARDA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

wearefabula.com

fabula-

arada
pencere

artline
films

arte

cinema

m

#HITCHCOCKTRUFFAUT

YENİDEN BAŞLA

ORJİNAL ADI Demolition

YÖNETMEN Jean-Marc Vallée

OYUNCULAR Cate Gynlenhaal,

Naomi Watts, Chris Cooper,

Judah Lewis, C.J. Wilson,

Polly Draper

YAPIM 2015 ABD

SÜRE 100 dk.

DAĞITIM Bir Film (Fabula)

DAVIS, ONUN 'ŞEYLERE'
DEĞİL, 'ŞEYLERİN'
ONA SAHİP OLDUĞUNU
FARK ETTİĞİ ANDAN
İTİBAREN TOPLUMUN
'NORMAL' OLARAK
KABUL ETTİĞİ
ÇİZGİNİN DE DIŞINA
ÇIKIYOR.

DAHA ÖNCE ÜÇ UZUN METRAJ FİLMİ OLSA DA SİNEMASEVERLERİN RADARINA 2005 TARİHLİ "ÇILGIN" (C.R.A.Z.Y.) FİLMİYLE GİREN KANADALI YÖNETMEN JEAN-MARC VALLÉE DALDAN DALA, DİLDEN DİLE VE ÜLKEDEN

ülkeye atlamayı seven bir yönetmen. Bir sonraki filmi "Genç Victoria" (The Young Victoria, 2009) ile İngiltere'nin en uzun süre tahtta kalan kraliçesinin iktidara giden yolculuğunu anlattıktan sonra Fransa'da geçen "Ruh Eşim" (Café De Flore, 2011) ile farklı zamanlardaki mutluluk arayışını konu edinmişti.

Bu filmlerin gördüğü ilgiden ve biraz da Kanadalı olmanın avantajından yararlanarak kapılarından içeri girdiği Hollywood'daki ilk macerası "Sınırsızlar Kulübü" (Dallas Buyers Club, 2013), Amerika ölçeğinde 'mütevazı' sayılabilecek bir filmi ama Oscar'a kadar yoluna devam etmesini bildi. Altı adaylıkla girdiği Oscar yarışından üç ödülle çıkan filmin ardından, bu kez Amerika'nın en zorlu yürüyüş parkurunu tek başına kat eden bir kadının hikayesini anlattığı "Yaban" (Wild, 2014) ile karşımızdaydı.

"Yeniden Başla" (Demolition) bir bakıma "Yaban" ile duygudaş olarak kabul edebileceğimiz yapımlardan. Kayınpederinin şirketinde çalışan yatırım uzmanı Davis Mitchell, kendisinin de içinde yer aldığı bir araba kazası sonucu eşini kaybeder. Hastanede beklerken çikolata otomatına parasını kaptırınca, bir şikâyet mektubu yazar, ancak mektuplar biraz gariptir. Çünkü Davis bu mektuplarda hayatından da bahsetmektedir. Şirketin müşteri temsilcisi Karen bu mektupları okuduktan sonra istemeden de olsa Davis'in hayatına girer. Karen'in oğlu Chris'in de dâhil olmasıyla Davis için kendisini sorguladığı bir süreç başlar.

"Yaban" filminin kahramanı Cheryl Strayed, annesinin ölümünün ardından sarsılmış, uyuşturucu kullanmaya başlamış, evliliğinin sona ermesiyle de tam bir çöküş yaşamıştı. Onun kendisini yeniden inşa etmek için bulduğu çözüm, biraz da kendisine meydan okuyarak, Amerika'nın en zorlu yolunu tek başına yürümek,

duygulara, kaygılara, endişelere sevk eden şey sahip olduğumuzu sandığımız şeyler değil midir? Davis, onun 'şeylere' değil, 'şeylerin' ona sahip olduğunu fark ettiği andan itibaren toplumun 'normal' olarak kabul ettiği çizginin de dışına çıkıyor. Dışarıdan yaptıkları anormal görünse de aslında hızlı bir normalleşme süreci yaşıyor.

Ama bu tek başına bir imha etme süreci değil. Aynı zamanda Karen ve özellikle de oğlu Chris ile kurduğu ilişki yeni bir kişiliğin de temellerini oluşturuyor. New York'un iş dünyasına özgü standartlaşmış hayatını ufak ufak terk ederken, öğretilmiş davranış kalıpları, tasarlanmış cümleler de kendiliğinden ortadan kalkıyor. Her sabah göğsünü tıraş etmek, spor yapmak, saçlarını havallı hale getirmek, en pahalı takım elbiseden giyip, en spor arabaya binmek gibi dışarıya dönük eylemlerin yerini; daha insani haller almaya başlıyor ki bu hallere insan olmanın vazgeçilmezleri, yıkıcılık, dağınıklık, pasaklılık, sakarlık da dâhil. Tam da bu noktada Karen ve Chris'in etkisinden bahsetmenin zamanı. Çünkü fazlasıyla meraklı ve aynı zamanda gizemli Karen ile kurduğu ilişki özlemini duyduğu şeyleri hatırlamasına yardımcı olurken; Chris'in ergenliğin arifesindeki katlanılmaz hali ile kendi öfkesi arasındaki geçişkenlik birbirini tamamlıyor bir anlamda. Chris, sorumluluk almayı ve öyle davranmayı öğrenirken, Davis üzerine yüklenmiş sorumluluklardan kurtulmanın olanaklarını yaratmaya başlıyor bir yandan.

"Yeniden Başla", yas sürecini herkesten farklı yöntemlerle yaşayan ve geride bırakan bir adama dair özetle. Ama filmi anarken, başroldeki Jake Gyllenhaal'ı bir cümle ile anarak geçmek biraz haksızlık olabilir. Son dönemde biraz 'benzer' rollere kendini kaptırmış olsa da hepsinin hakkından layıkıyla gelmeyi başardığı için diyecek sözümüz yok. Geride kalan üç yılda "Tutsak" (Prisoners), "Düşman" (Enemy), "Gece Vurgunu" (Nightcrawler) gibi uyumsuz ve karanlık filmlerle karşımıza çıkan oyuncunun kariyerinin ilk yıllarında "Karanlık Yolculuk" (Donnie Darko) gibi bir film olduğu düşünüldüğünde bu tip karakterlere olan yatkınlığını ve sevdasını anlamak hiç de zor değil. Evet, Gyllenhaal için bu tür rollerin üzerine yapışması gibi bir tehlike söz konusu ama altından bu kadar ustaca kalkabildiği sürece bizim açımızdan hiçbir mahsur yok!

Chris'i canlandıran genç oyuncu Judah Lewis.

Naomi Watts'in canlandığı Karen karakteri yeterince çizilemiyor.

hem bedenini hem de ruhunu hırpalayarak yeni bir kimlik inşa etmekte. Davis'in sorunu ise karısının ölümünün ardından 'hiçbir şey' hissetmemesi. Hayatına olduğu gibi devam etmesi ya da devam edebileceğini düşünmesi. Ama onu izleyenlerce 'garip' görünmeye başlayan davranışlarının anlam kazandığı noktada, Davis'in kendisini inşa etme süreci sert bir yıkımın ardından gerçekleşmek zorunda kalıyor. Davis'in hissedememekten duyduğu rahatsızlığın, meraklı bir kadın ve öfkeli bir çocuk ile kurduğu ilişkiden sonra ortaya çıkmasının da anlamlı nedenleri var.

Küçük bir kasabadan çıkmış, New York'un gözde banliyölerinden birisinde modern mimari çizgilerle tasarlanmış, muhtemelen işinin ehli bir uzman tarafından dizayn edilmiş bir evde, yatırım danışmanlığı şirketi sahibi bir ailenin kızıyla birlikte olmanın yaşattığı duygular, ortaya çıkardığı düşünme biçimi Davis'in 'hissedememe' sorunun temel kaynağı çünkü. "Yaban"ın Cheryl'ı en dipten başladığı yürüyüşünde kendisini yeniden yukarılara taşıırken; Davis sanki en yukarıdan başlayıp elindekileri bir bir kırıp dökerek, parçalayarak ve dibe doğru inerek varoluşunu gerçekleştiriyor. Bunda bir tezat yok. Sonuçta, bizi belirli

**GYLLENHAAL,
SON DÖNEMDE BİRAZ
'BENZER' ROLLERE
KENDİNİ KAPTIRMIS
OLSA DA HEPSİNİN
HAKKINDAN LAYIKIYLA
GELMEYİ BAŞARDIĞI
İÇİN DİYECEK
SÖZÜMÜZ YOK.**

Suikastçı: Dövüş ve Harmoni
DOSYA: 35. İstanbul Film Festivali

Toz Bezi • Ölümcül Oyun • Spotlight
Batman v Superman: Adaletin Şafağı
Beş Maddede Agnès Varda

+ HEDİYE AFIŞ: ÖLÜMCÜL OYUN ve YENİDEN BAŞLA

Altyazı
AYLIK SİNEMA DERGİSİ

NİSAN SAYISI BAYİLERDE

www.altyazi.net

ÖLÜM EMRİ

★★★★★

ORİJİNAL ADI Eye In The Sky

YÖNETMEN Gavin Hood

OYUNCULAR Helen Mirren,

Aaron Paul, Alan Rickman,

Barkhad Abdi, Phoebe Fox,

Jeremy Northam

YAPIM 2015 İngiltere

SÜRE 102 dk.

DAĞITIM TME

“ÖLÜM EMRİ”,
GÜNCEL VE YAKICI BİR
SORU SORUYOR:
YAKIN ZAMANDA
ÖLMELERİ MUHTEMEL
ONLARCA İNSANI
KURTARMAK İÇİN,
BİR ÇOCUĞU FEDA
ETMEK DOĞRU MU?

GAVIN HOOD’U, KÜÇÜK SUÇLAR İŞLERKEN BAŞINA GELEN TUHAF BİR OLAYLA DEĞİŞMEYE BAŞLAYAN GENÇ BİR ADAMIN HİKAYESİNİ ANLATTIĞI, YABANCI DİLDE EN İYİ FİLM OSCAR ÖDÜLÜ KAZANAN “TSOTSI”NİN (2005) YÖNETMENİ OLARAK tanıdık. Güney Afrikalı Hood, “Yargısız İnfaz”da (Rendition) ise, devletin ya da yasa dışı örgütlerin uyguladığı terörün yol açtığı insanlık suçlarına dikkat çekiyordu... Yönettiği yedinci uzun metrajlı filmi “Ölüm Emri”, güncel ve yakıcı bir soru soruyor: Yakın zamanda ölmeleri muhtemel onlarca insanı kurtarmak için, bir çocuğu feda etmek doğru mu?

Basit gibi görünen fakat hiç de kolay verilemeyecek cevap için, dünyanın topyekûn içine düşürüldüğü belaların nedenlerini içeren dev tabloya bakmak gerekiyor... Geldiğimiz noktada, tüm mütefekkirlerin, hukukçuların, aydınların, bilim insanlarının, sosyal disiplinlerden araştırmacıların, politikacıların, askerlerin ve sair beyinlerin kolayca içinden çıkamayacağı bu soruda, insanlık ailesi olarak düşümleniyoruz işte! Film de yanıtı, siyasal, hukuksal ve ahlaksal katmanlarda arıyor.

Olay şu: Arananlar listesinin ilk sıralarında yer alan, kökten dinci terör örgüt mensubu İngiliz ve Amerikan vatandaşı birkaç kişi, aylar süren takip sonucu Kenya - Nairobi’deki bir evde tespit edilir. Albay Katherine Powell (Helen Mirren), İngiltere - Sussex’teki komuta merkezinde yakalama operasyonunu yönetmektedir. Yerel ajanın eve yolladığı böceğin kamerasından canlı bomba hazırlıklarının yapıldığının net biçimde görülmesi üzerine ise, görev, evi imha etme olarak değiştirilir. Roket atan İHA’nın kumandasında tetiğe basacak kişi, Nevada’daki üste görevli Steve (Aaron Paul), teröristlerin toplandığı evin hemen önünde ekmek satan bir küçük kız gördüğünde ise, işte o soru ortaya atılmış olur.

“Ölüm Emri”, operasyonu canlı takip eden İngiltere hükümetinin ilgili bakanlarından Beyaz Saray yetkilisine dek uzanan mütalaalar, giderek tartışmalar boyunca, uluslararası hukukun, siyasi meşruiyetin, etik biliminin içinde farklı bakış açıları sunuyor...

Biz, sıradan insanların Birinci Körfez Savaşı’ndan (1990-91) başlayarak, oturma odalarımızdaki televizyonlardan naklen seyretmeye başladığımız savaşları sahneye koyanların karar alma süreçlerinden küçük örnekler veriyor... Tüm dünyayı bir bilgisayar oyununa çeviren güçlerin, canlı operasyonlar süresince bu denli ince eleyip sık dokuyarak mı karar aldıklarını bilemesek de, olması gerekenin altını kalınca çiziyor... Ölüm emrini verenlerin de insan, anne-baba ve önemlisi de vicdan sahibi olduklarını söylüyor...

Politikacılar ile askerlerden oluşan karakterlerin, tetiğe basma kararı için hızla daralan süredeki farklı yaklaşımlarıyla ve daha üst makamlara ulaşma trafiğiyle gerilimi yükseltelen film, büyük ihtimalle seyredenler arasında da tartışmalara neden olacak.

Yinelersek: Evden canlı bomba olarak çıkıp kayıplara karışacak teröristlerin, kendilerini halkın içinde patlatmalarıyla parçalanacak onlarca insan mı yoksa annesinin yaptığı ekmekleri satmak için tezgah açan, evin bombalanmasıyla birlikte % 65 olasılıkla zarar görecektir olan o kız çocuğu mu? Filmin, hikaye akışı yeterince dinamik, ilgiye değer, gerçekçi... Ancak, şahsen asıl sarsıldığım ve üzerinde düşünmekte olduğum nokta, tek bir masum hayatın değerinin hikayenin yüreğinde yer alması oldu. Düşünün lütfen: Atmakta olan bir

kalp, bir ruh, bir masumiyet. Annesi ve babasının üzerine titredikleri ancak hulahop çevirmesini bile yasaklayan sapkın bir dinciliğin gölgesinde ekmek parası için tezgah açmış bir çocuk! Bir de, şu son dört yılda bile binlercesi yakın coğrafyamızda ve bir kısmı da ülkemizde yitip giden, sadece rakamlardan oluşan çocukları düşünün... Bu film, insan hayatlarının rakamlardan ibaret olmadığını ve bir düğmeye basarak ortalığı cehenneme çevirebilecek gücünüz olsa da, bir çocuğun hayatı karşısında insan olduğunuzu hissetmenin erdemini kuvvetle anımsatıyor.

Oyuncu da olan Gavin Hood, Amerikalı yarıbay rolünde gayet iyi.

Alan Rickman'ı (1946-2016) son performansında seyrettik!

**FİLM, ÖLÜM
EMRİNİ
VERENLERİN
DE İNSAN,
ANNE-BABA
VE ÖNEMLİSİ DE
VİCDAN SAHİBİ
OLDUKLARINI
SÖYLÜYOR...**

ÖLÜMCÜL OYUN

★★★★★

ORİJİNAL ADI Ich Seh Ich Seh
(Goodnight Mommy)

YÖNETMENLER Severin Fiala,
Veronika Franz

OYUNCULAR Susanne Wuest,
Elias Schwarz, Lukas Schwarz,
Hans Escher, Elfriede Schatz

YAPIM 2014 Avusturya

SÜRE 99 dk.

DAĞITIM M3 (Fabula)

**FİLMİN EN BÜYÜK
BAŞARISI, ÇOK
FAZLA ŞİDDET
VE KANA
BAŞVURMADAN
TEDİRGİNLİK
HİSSİNİ SÜREKLİ
OLARAK MUHAFAZA
ETMESİ.**

GEÇTİĞİMİZ YIL IF'DE GÖSTERİLEN "ÖLÜMCÜL OYUN", BİR YILDAN UZUN BİR SÜREDİR VİZYON TAKVİMİNDE KENDİNE YER BULMAYI BEKLİYORDU. NİHAyet GÖSTERİME GİREN FİLM HAKKINDA, AVUSTURYA YAPIMI OLMASI VE ÇOĞUNLUKLA

tek mekânda geçen bir gerilim olması ile Haneke'nin "Ölümcül Oyunlar" (Funny Games) filmleri ile benzerlikler kuruluyor. Her iki filmin Türkçe adlarının da 'Ölümcül Oyun' olması Türkiye dağıtımcısının da bu benzerliğin üzerine gittiğini gösteriyor. Her ne kadar karşımızdaki Haneke'nin meşhur huzursuz seyirler dileğine uygun bir film olsa da özellikle "Ölümcül Oyunlar"da aileye yönelik tehdidin dışardan geldiğini düşünürsek, burada ailenin kendi içinden gelmesi ciddi bir fark.

Filmin hem yönetmenleri, hem de senaryo yazarları olan Severin Fiala ve Veronika Franz, ilk uzun metrajlı çalışmaları "Ölümcül Oyun"da karşımıza, anne ve iki oğlundan oluşan bir aileyi getiriyor. Zaten filmin büyük bir kısmı da bu üç karakter arasında geçiyor. Televizyon programları yapan anne, kocasından ayrıldıktan bir süre sonra estetik ameliyat geçiriyor ve yüzü sargılarla dolu bir şekilde eve dönüyor. İkiz oğulları Lukas ve Elias ise yüzünü hiç göremedikleri bu kadının anneleri olmadığından şüpheleniyorlar. Kadının davranışlarındaki değişim de bu şüpheyi destekliyor.

Filmin en büyük başarısı, çok fazla şiddet ve kana başvurmadan tedirginlik hissini sürekli olarak muhafaza etmesi. Kadının gerçekten çocukların annesi olup olmadığı şüphesini uzunca bir süre yüzünü seyircilere de göstermeyerek canlı tutan yönetmenler, onun her an çocuklara bir zarar verebileceği hissini de yaratıyorlar. Hikâye ilerledikçe aile içindeki şiddetin kaynağının beklenenden farklı olabileceği anlaşılınca, tedirginlik hissi daha da artıyor. Şiddet somutlaşmaya başladığı andan itibaren ise pek çok filmde gördüğümüz

sahnelerden daha az fiziksel şiddet içeren sahneler izlediğimiz halde, kimin kime şiddet uyguladığı ve şiddetin uygulanış şekli, çok daha kanlı sahnelerden öte rahatsız edici olmayı başarıyor.

Bu noktada oyuncuların başarısına da değinmek gerekli. Hem uzun bir oyuncu seçme sürecinden sonra filme dâhil olan Schwarz kardeşler (ki filmdeki isimleri ile gerçek isimleri aynı), hem de anneyi canlandıran Susanne Wuest, aynı anda filmin hem kötü karakteri, hem de kurbanı olabilecek karakterler ortaya koyabilmişler.

Özellikle çocukların zaman zaman çizdikleri duygulardan sıyrılmış olan performans, filmin Haneke'nin "Ölümcül Oyunlar"ı ile ortak yönlerinden bir diğeri.

Filmin dikkat çekici özelliklerinden biri de

görüntü yönetimi. Martin Gschlacht'ın filmin başlarında iki çocuğun doğal ortamda oynarken yarattığı masalsı atmosferde kullandığı yumuşak ışıktan evin çok modern ama soğuk havasını yansıtırken kullandığı daha sert ışığa geçişi, zaman zaman kullandığı farklı kamera açıları ve finale doğru, filmin başındaki masalsı atmosferi bir karabasana çevirme başarısı da takdir edilmeli.

“Ölümçül Oyun”un tanıtım kampanyasının önemli bir bölümü filmin sürpriz finali üzerine kurulu. Başarılı bir sürpriz finali olduğunu söyleyebiliriz ama özellikle türün takipçileri için tahmin edilmesi güç bir final olduğunu söylemek zor. Zaten yönetmenler de ilk andan itibaren filmin içine ipuçlarını yerleştirmeye başlamışlar ve belli ki dikkatli seyircilerin sürprizi fark etmesinden çekinmemişler. Zaten “Ölümçül

Oyun”, finali bilinerek izlendiğinde anlamını yitiren filmlerden biri değil. Ayrıca finali tahmin ediyor olmak, senaryonun ortaya attığı tüm soruları çözmek anlamına da gelmiyor. Yine de finali bilerek tekrar izlemek, gözden kaçan ayrıntıları yakalamak için faydalı olacaktır.

Yönetmenlerin yeni projeleri için Hollywood’a gidecekleri haberleri gelmeye başladı bile. Umalım ki, bir gemide saklanan mültecilerin başından geçenleri anlatacak filmde Hollywood sistemi içinde sıradan bir korku filmine imza atmaz, yine izlemeye değer bir iş çıkartırlar.

Ne kadar rahatsız olursanız olun perdeden gözlerinizi ayıramayacağınız atmosferi.

Kimi özel efekt sahnelerinin bilgisayarda yapıldığının fazla belli olması.

**BAŞARILI BİR
SÜRPRİZ FİNALİ
OLDUĞUNU
SÖYLEYEBİLİRİZ AMA
ÖZELLİKLE TÜRÜN
TAKİPÇİLERİ İÇİN
TAHMİN EDİLMESİ GÜÇ
BİR FİNAL OLDUĞUNU
SÖYLEMEK ZOR.**

KIZKAÇIRAN

★
YÖNETMEN Korhan Uğur
OYUNCULAR Atıf Emir Benderlioğlu,
Ceren Benderlioğlu, Aydan Burhan,
Yüksel Ünal, Ergun Kuyucu
YAPIM 2016 Türkiye
SÜRE 95 dk.
DAĞITIM Mars (Saygın Filmcilik -
Serpil Altın Film)

**NEREYE SAVRULDUĞUNA
KARAR VEREMİYEN
HİKAYE, FİNALE DOĞRU
TAM ANLAMIYLA KENDİ
FİŞİNİ ÇEKİYOR.**

KIZ KAÇIRMA EYLEMİ BU TOPRAKLARDA BİR ATA SPORU SAYILABİLİR, GELİNİ DÜĞÜN GÜNÜ KAÇIRMA VE BUNUN sinemadaki parodisi de sıklıkla karşılaştığımız bir durum elbette. "Kızkaçıran" da bu tip parodilerin en zayıf örneklerinden biri maalesef. Başından sonuna darmadağın yapı ve oyuncuların yetersizliği, böylesi bir komediyi rahatça harcayıp bir kenara koyuyor.

Hayatta hiçbir işte başarılı olamayan Ahmet, sevdiği kızı zengin bir adama kaptırınca hızını alamıyor ve gelini tam da düğün günü kaçırma teşebbüsünde bulunuyor. Ancak hesaplayamadığı bir şey daha oluyor ve damadı da aynı araçla kaçırma başarısını gösteriyor.

Gelinin duruma uyanamamasını da fırsat bilerek dedesinin köyüne doğru yola çıkıyor. Yolda geçmişin muhasebesi yapılıyor ama gelin, Ahmet'e hiçbir şekilde ikna olmuyor. Hayatla artık tek bağı evlendirme programları olan dede ise hiç hesapta olmayan bu misafirlerini gönülsüzce kabul etmek durumunda kalıyor. Tüm

bu hengamenin bir başka tarafında ise tam olarak ne işe yaradığı belli olmayan bir de ağabey var. O da kardeşi için yola çıkıyor. Hikayenin yine bambaşka bir yerinde ise tesadüfen Ahmet'in arabasının peşine takılan düğün konvoyu var ki, tüm fertleriyle filmi tam bir bilinmezliğe doğru sürüklüyor.

Karışan yollar, beklenmeyen ölümler, asıl damadın peşindeki Azeri kadınlar, parayla dolu çanta ve nereye savrulduğuna karar veremeyen hikaye, finale doğru tam anlamıyla kendi fişini çekiyor ve kısa bir süre sonra imha oluyor. Uzunca bir süredir televizyonlardan uzak kalan Aydan Burhan'ı yeniden görmek dışında pek bir şey içermeyen yapım, senaryosunun zayıflığına oyuncularının abartılı performanslarını ekleyince iyi bir yol filmi olma fırsatını elinin tersiyle itiyor.

Dedeyi canlandıran Erol Aksoy'un cami sahneleri.

Cenaze arabası şoförü Ergun Kuyucu ve usta oyuncu Levent Ülgen'in nikah memuru tiplemesi.

SINEMAMUZIK.COM

“Bir tıkla gerçek habere ulaş”

ZOOLANDER 2

ORİJİNAL ADI Zoolander 2

YÖNETMEN Ben Stiller

OYUNCULAR Ben Stiller,

Owen Wilson, Will Ferrell,

Penélope Cruz, Justin Bieber

YAPIM 2016 ABD

SÜRE 102 dk.

DAĞITIM UIP

**İLK FİLMDEN ÇOK DAHA
SAÇMA SENARYOSUNA
RAĞMEN, KENDİNİZİ
KAPTIRIRSANIZ
SON DERECE EĞLENCELİ.**

DEVAM FİMLERİ GENELLİKLE RİSKLİ YAPIMLARDIR. EĞER ÖNCEKİ FİLM BEĞENİLMİŞSE, BEKLENTİLER YÜKSELİR VE çoğu kez düş kırıklığı yaşanır. Örneğin “Felekten Bir Gece” (The Hangover) serisi, büyük ihtimalle hep ilk filmin pırıltısıyla hatırlanacak gibidir. “Zoolander 2” de bu kuralı bozmuyor. İlk film mankenlerin dünyasını merkeze alıp Derek Zoolander (Ben Stiller) ve rakibi/hayranı Hansel’in (Owen Wilson) akıllara zarar aptallıkları üzerinden dalgasını geçerken bir yandan da Malezya’da moda sektöründe çalıştırılan çocuk işçilerin hakkını savunan bir devlet adamını, acımasız ve ağgözlü Mugatu’nun (Will Ferrell) hedefine yerleştiriyordu.

15 yıl sonra gelen ikinci film, kahramanlarımızı moda dünyasından uzakta, inzivaya çekilip kim olduklarını ararken karşımıza getiriyor. Ünlü pop yıldızlarının peş peşe öldürülmesi ve asıl hedefi korumak adına yıllar önce Derek Zoolander’ın bir reklamında kullandığı yüz ifadesini takınarak son nefeslerini vermeleri, İnterpol Moda birimi ajanı Valentina’yı (Penélope Cruz) alarma geçiriyor.

Derek maket malzemesinden inşa ettirdiği okuma öğretme merkezinin yıkılması yüzünden ölen karısının yasını tutuyor ve makarna bile pişiremediği için çocuğunu devlet koruma altına almış. Hansel ise aynı olayda yüzünden yaralandığı için (!) inzivada, toplu seks yaptığı grubuyla huzur arıyor. Yolları yeniden kesişen ikili, moda dünyasında ne kadar demode olduklarını anlarken Mugatu’nun hain planını kıt zekaları ve Valentina sayesinde bozmaya çalışıyor.

İlk filmde çok daha saçma senaryosuna rağmen, eğer bu saçmalamaya kendinizi kaptırırsanız son derece eğlenceli. Benedict Cumberbatch, Will Ferrell ve Owen Wilson’ın birbirinden rol çaldığı; Sting’den Anna Wintour’a pek çok ünlünün misafir olarak karşımıza çıktığı film, şenlikli ve gürültülü bir komedi.

Derek ve Hansel’in yıllar sonra çıktıkları podyumda yaşadıkları ve ünlü modacıların hapisanesi...

Hansel’in orji grubuna dair tekrarlanan espriler kabak tadı veriyor.

AZEM 3: CİN TOHUMU

YÖNETMEN Hürcan Emre Yılmaz

OYUNCULAR Veysi Alişkan,

Tahir Ulubayrak, Nurdan Taş,

Yeşim Egemen Özcaaydın,

Revşan Genç

YAPIM 2016 Türkiye

SÜRE 95 dk.

DAĞITIM Chantier (Redropro)

**FİLMDEN CİNLERLE İLGİLİ
MESELE TÜMÜYLE ÇIKARILIP BİR
ALDATMA, SUÇ VE SUÇLULUK
ÖYKÜSÜNE DÖNÜŞTÜRÜLSE
DAHA BAŞARILI OLABİLİRİMİŞ.**

SON YILLARDA TÜRKİYE SİNEMASINDAN GELEN VE SERİYE DÖNÜŞEN KORKU FİMLERİNDE ÇOĞUNLUKLA BİRBİRİNİ takip eden hikâyeler ya da ortak karakterler görmüyoruz. Genellikle ilk filmin ele aldığı tema etrafında dolaşan ama bambaşka oyuncular ve bazen de bambaşka yönetmenlerin elinden çıkan filmlere tanık oluyoruz. “Azem” serisi de bu örneklerden biri. Serinin iddiası, ülkenin farklı bölgelerinden bulunan gerçek cin hikayelerini, gerçek mekanlarında çekiyor olmak. Bu hikâyelerin ne kadar gerçek olduğu tartışılır elbette. Bir korku filminin gerçeklere dayanmasının, etkisini ne kadar arttıracacağı da öyle. Neticede seyirci perdede gördüğü şeyin kendisini ne kadar etkilediğine bakacaktır. İşin ilginç, filmin tanıtım kampanyasında gerçek bir olaya dayandığı sürekli vurgulanırken filmde buna dair bir ibare yok.

“Azem 3: Cin Tohumu”, köyde yaşayan iki çifti anlatıyor. Bu iki çiftten biri evliliklerinde sorunlar yaşarken, arkadaşları olan diğer çift gayet mutlu gözüküyor. Ama elbette hiçbir şey görüldüğü gibi

değildir. İşin içinde bir aşk üçgeni vardır. Peki, filme adını veren cin olaya nerede dâhil olur? Kocasının kendisine eskisi kadar ilgi göstermediğini düşünen kadının bir hocaya gitmesi ile. Doğrusunu söylemek gerekirse hikâyedeki dört kişinin birbirleri ile ilişkileri tüm cin meselesinden daha ilgi çekici ve daha başarılı. Sanki yönetmen Hürcan Emre Yılmaz de esas olarak buna ilgi duymuş ve cin boyutunu tümüyle filme seyirci çekebilmek için kullanmış. Filmden cinlerle ilgili mesele tümüyle çıkarılıp bir aldatma, suç ve suçluluk öyküsüne dönüştürülse daha başarılı olabilirmiş ve film küçük çaplı bir yerli film-noir’a dönüşebilirmiş. Filmin başarılı kısımlarından, gerçek ve hayalin karıştığı sahneler ise rahatlıkla vicdan azabının bir sonucu olarak yorumlanabilirmiş.

Dış çekimlerin başarısı ve filmin atmosferine etkisi.

Ani ses yükselmelerinin ve aniden ortaya çıkan figürlerin tek korku unsuru olarak kullanılması.

KÜÇÜK ESNAF

YÖNETMEN Bedran Güzel

OYUNCULAR İbrahim Büyükak,

Zeynep Koçak, Gupse Özay,

Cengiz Bozkurt, Cezmi Baskın,

Ünal Yeter, Olgun Tokur,

YAPIM 2016 Türkiye

SÜRE 104 dk.

DAĞITIM Mars (BKM)

**KÜÇÜK ESNAF, İZLEYİCİSİNİ
DİRİ TUTMAYI BAŞARAN
VE KENDİNE HAS
ANLATIMIYLA DA SEYİRCİSİNİ
YAKALAYAN BİR KOMEDİ.**

KÜÇÜK İNSANIN BAŞINA GELEN BÜYÜK BELA, MİZAHİ BİR ANLATIMLA BAZEN TADINDAN YENMEZ BİR LEZZETE DE dönüşebiliyor. "Küçük Esnaf" kahkahalarla güleceğiniz bir film değil aslında ama soft komedi yapısıyla kimi iddialı yapımlardan çok daha temiz ve samimi bir anlatıma sahip. Babası tarafından yıllar önce kaderine terk edilmiş olan Berhudar (Orhan Gencebay hayranlığı yüzünden adın ne olsun denildiğinde "Berhudar olsun" diye konulmuş), açamayacağı hiçbir kapı ve kasa olmayan, oldukça yetenekli bir çilingir. Tabii her çilingirin kaderi olduğu üzere, gece yarısı kapıda kalan her müşteriye de koşa koşa giden bir çilingir. Fakat bu telefonlardan biri hiç umulmadık bir haber için çalar ve Berhudar'ın babasının öldüğü söylenir. Babasının cenazesinden defnedildiği ana kadar geçen sahnelerin filmin en komik anlarına da denk düştüğünü de söylemeden geçmeyelim. Artık babasıyla sonsuza dek ayrıldığını düşünen Berhudar'ı, asıl bundan sonraki süreçte ciddi bir aksiyon bekliyordur. Babadan kalan borçlar,

mafyanın bu borcu tahsil etmek için çevirdiği dolaplar, bir şekilde bu aksiyona dahil olan genç ve güzel avukat, Berhudar ile karnetçinin kavgası, bu kavga yüzünden mahkemelere düşmeler ve daha bir sürü yan hikayeleriyle "Küçük Esnaf", izleyicisini diri tutmayı başaran ve kendine has anlatımıyla da seyircisini yakalayan bir komedi. Filmin hem senaryosunu yazıp hem de başrolünü üstlenen İbrahim Büyükak BKM Mutfak ekibinin başlarda en arka planda yer alan isimlerinden biriyken, Eser Yenenler ve Oğuzhan Koç'la işbirliği onu biraz daha cilalamış ve magazin malzemesi haline getirmişti. Özellikle bu üçlünün gerçekleştirdiği televizyon programları ve yer aldığı dizi ile ününü daha da perçinleyen Büyükak, öyle görünüyor ki artık kendi kanatları üzerinde uçmaya çalışacak.

Berhudar'ın ilk aşkı Burcu karakterini canlandıran Gupse Özay ve mafya babası Fahrettin; Cengiz Bozkurt.

Berhudar'ın en yakın iki arkadaşı Ünal Yeter ve Olgun Tokur'ın abartılı oyunculukları.

TÜRK LOKUMU

YÖNETMEN Deniz Denizciler

OYUNCULAR Alper Rende,

Mustafa Topaloğlu,

Oya Aydoğan, Metin Yıldız

YAPIM 2016 Türkiye

SÜRE 92 dk.

DAĞITIM MC Film

(Topaloğlu Film - TDM Prodüksiyon)

**GEREK TEKNİK GEREKSE
İÇERİK OLARAK BİR ÖĞRENCİNİN
ÇEKECEĞİ HERHANGİ BİR
KISA FİLMİN STANDARTLARININ
BİLE ALTINDA.**

SON YILLARDA YARATICILARI ADINA SİZİN UTANDIĞINIZ TÜRK FİMLERİNİN SAYISINDA BÜYÜK BİR ARTIŞ VAR. YILLIK 100 filmi bulan üretimimizin yarısından fazlası “Türk Lokumu” gibi ‘çöp film’lerle dolu.

Anadolu’nun bağrında büyümüş, okulda her dersi 100 olan lise talebesi Niyazi, İstanbul’daki bir Türk-Amerikan kolejinden burslu okuma teklifi alır. Köyünden çıkıp büyük şehre, züppe veletlerin okuduğu okula gelen Niyazi, seksi kızların ve akılları uçkurlarında erkeklerin okuduğu bu okulda kısa sürede yozlaşacak, onlara benzemeye başlayacaktır. Oysa okul müdürü onu okulun öğrenci kalitesini bir nebze olsun yukarı çekebilmek için transfer etmiştir.

Bir Türk-Amerikan kolejinin okul müdürü rolünde Mustafa Topaloğlu’nu görmek nereden bakarsanız manidar! Hatırlayacaksınız, şu sıralar koltuğundaki son günlerini yaşayan Obama, sekiz yıl önce başkanlık koltuğuna oturur oturmaz en büyük desteğini Mustafa Topaloğlu’nun “Obama” isimli şarkısında bulmuştu! Uzun Türkücü burada da Türk-Amerikan ilişkilerine katkılarını

esirgemiyor! Topaloğlu Rize aksanlı İngilizcesini “Türk Lokumu”nda da ziyadesiyle konuşturuyor. Ki kendisi filmin yapımcıları arasında!

Bu film ile David Lynch’in başyapıtı “Mulholland Çıkma” (Mulholland Dr.) arasında bağ kurmak bu yazının ciddiyetini bozabilir! Fakat filmin öyküsündeki sürprizi bozmak pahasına şunu söyleyelim, bu filmde zekaya benzer tek bir şey varsa, o da finalde yönetmen Deniz Denizciler’in yaptığı bu hamledir.

Onun dışında “Türk Lokumu” gerek teknik gerekse içerik olarak dandik bir iletişim fakültesi öğrencisinin çekeceği herhangi bir kısa filmin standartlarının bile altında. Türkiye’nin rezil magazin kültürü, eğitim sisteminin zavallılığı, zamane gençliğinin acınası hallerine dair söyledikleri ise ciddiye alınır cinsten değil.

Mustafa Topaloğlu’nun o çok sevilen saçma sözlerini özleyenler... Hadi yine iyisiniz!

Türk filmlerinde kadın bedeninin en pespaye haliyle teşhirini özleyenler... Hadi yine iyisiniz!

CESUR HOROZ

ORİJİNAL ADI

Un Gallo Con Muchos Huevos
(Rumble Rooster)

YÖNETMENLER

Gabriel Riva Palacio
Alatriste, Rodolfo Riva-Palacio Alatriste

SESLENDİRENLER

Bruno Bichir, Carlos Espejel

YAPIM 2015 Meksika SÜRE 98 dk.

DAĞITIM TME (Tanweer)

SEVİMLİ GÖZÜKEBİLECEK
KAHRAMANLAR İÇERMESİNE
RAĞMEN ÇOCUK
İZLEYİCİLERE GÖRE
HAZIRLANMIŞ BİR FİLM DEĞİL.

A NİMASYON, POTANSİYELİ HENÜZ TAM OLARAK DEĞERLENDİRİLEMİŞ ÖNEMLİ BİR SİNEMA TÜRÜ. YAKIN zamanda izlediğimiz “Anomalisa” bunu bir kez daha hatırlattı. Bu özel film yetişkinlere dönük animasyonlar arasında bile şimdiden farklı bir yere sahip. Charlie Kaufman imzalı filmin Amerikan yapımı olduğu düşünülürse ülkelere göre bir ayırım yapmak anlamlı olmayabilir ama film Amerika için hayli sıradışı bir deneme ve orijinal animasyon yapımlar keşfetmek için meraklı gözleri dünyanın başka köşelerine çevirmekte yarar var. Ama konumuz olan “Cesur Horoz” Meksika yapımı bir film olarak hayal kırıklığına uğratıyor.

Animasyon, renkli karakterleri ve klasik horoz dövüşü konseptiyle yetişkinler için yapılmış, kılıklı bir mizaha sahip ‘kafa’ bir animasyon gibi gözüküyor olabilir ama maalesef Hollywood klasiklerine göndermelerle yetinmeyip popüler Hollywood animasyonlarının hikayelerinden de bolca faydalanmış bir gençlik filmi. Horoz, civciv gibi sevimli gözükebilecek kahramanlar

içermesine rağmen çocuk izleyicilere göre hazırlanmış bir film değil. Çiftlikteki bazı karakterler sevimli olmaktan son derece uzak ve filmin temelinde horoz dövüşleri yatıyor.

Peki neyin, kimin dövüşü bu? Toto isimli bir horoz sevdikleriyle paylaştığı çiftliği kaybetmemek için zorlu bir horoz dövüşüne hazırlanıyor. Başlarda korksa da, kısa sürede güveni yerine geliyor ve Rocky tarzı bir kampa giriyor. Sonunu tahmin etmek ise güç olmuyor.

Peki Meksikalı köklerin bu animasyona kattığı hiçbir şey yok mu? Şüphesiz benzer bir hikayeyi Hollywood’da da izleyebildik. Zaten kahramana dönüşen onlarca sevimli hayvan izledik. Ama “Cesur Horoz”un latin kahramanları Hollywood örneklerinden çok daha renkli ve ilgi çekici. Şüphesiz bu durum da filmi izlenebilir kılıyor.

“Cesur Horoz” orijinal değil ama renkli kahramanları filmi sürüklüyor.

Meksikalı sinemacılar kendini Hollywood hayranlığına fazla kaptırmış.

Hasan Cömert, Evrim Kaya ve Şenay Aydemir'le

ON SEANSI

her cuma
saat: 22.00'de

www.hayattv.net

/hayat_tv

posta@hayattv.net

Frekans Bilgilerimiz: Türksat 3A, Frekans: 12523, Polarizasyon: Dikey(V), Sembol Rate: 22500 FEC: 2/3

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

milyonerlerin değil, milyonların televizyonu

hayat
televizyonu

BABA MİRASI

YÖNETMEN Sefa Özçelik
UYUNCULAR Yakup Yavru,

Mehmet Emin Eren, Mansur Ark,
Nesrin İşçi, Hüseyin Kağıt,
Latif Doğan, Mustafa Taş

YAPIM 2016 Türkiye

SÜRE 87 dk.

DAĞITIM Özen Film

**FİLM, SENARYOSUNUN
DAĞINIK YAPISI VE GÖRÜNTÜ
ESTETİĞİ AÇISINDAN
SIRADAN BİR TELEVİZYON
SKECİ HAVASI TAŞIYOR.**

YERLİ SINEMA GELENEĞİMİZDE KÖYDEN KENTE GİDİŞ HER ZAMAN BELLİ KALİPLERİ VE SINIRLARI OLAN BİR ARKA PLAN ile işlenir. 1950'lerden beri süregelen göç olgusunu, yüzlerce kez ele alan Yeşilçam bu arka plandan fazlasıyla faydalandı. Ancak günümüzde yerli sinemanın kalıpları içinde, ne köyden kente göç ne de kentten köye dönüş, ilgiyi hak eden bir yapım ortaya koymadı. Birbiri ardına vizyona giren 'köy' temalı filmler sabun köpüğü gibi gelip geçti.

Sadece "Düğün Dernek", oyuncularının performansıyla adından söz ettirebilen yapımlar arasında gösterilebilir. Kısa bir süre önce izlediğimiz "Kardeşim Benim"de babalarının son isteğini yerine getirmek için zoraki olarak bir araya gelen iki kardeşin hikayesini zaman zaman komik zaman zaman da dramatik bir şekilde ele alıyordu.

"Baba Mirası" da benzeri bir tema üzerinden ilerliyor. Yine bir baba ve evlatlarını bir araya getirmek için bıraktığı miras. Benzeri filmlerde olduğu gibi baba yine bu mirası hak edebilmeleri

için çocuklarına şart koşuyor.

Vasiyet gereği kardeşlerin köye yerleşmeleri ve bir süre köy hayatı yaşamaları gerekmektedir. Oldukça gönülsüz olan üç kardeş babalarının bu isteğini yerine getirmek için köye gitmek zorunda kalırlar. Elbette köy hayatı hakkında hiçbir şey bilmeyen gençler başta çok zorlanırlar. Köylünün tacizi ve aşağılamalarına maruz kalırlar. Tabii farklı karakterlere sahip olan kardeşler kendi aralarında da zaman zaman anlaşmazlıklar yaşasalar da sonunda mirastan faydalanmak için çeşitli tavizler vermek durumunda kalacaklardır.

Film Orta Anadolu'nun küçük bir kasabasında geçiyor. Köylülerin yaşantısı ve şivesi yerli yerinde kullanılsa da, senaryonun dağınık yapısı ve filmin görüntü estetiği, sıradan bir televizyon skeci havası veriyor.

Usta oyuncu Yakup Yavru'nin argoları.

Mansur Ark ve Latif Doğan olmasa da olurmuş.

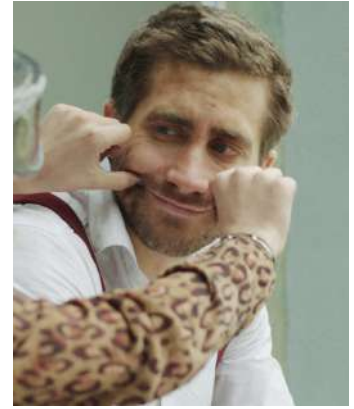
CESUR HOROZ

ÖLÜM EMRİ

KÜÇÜK ESNAF

YENİDEN BAŞLA

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	OLKAN ÖZYURT	BURÇİN S. YALÇIN
AZEM 3: CİN TOHUMU							
BABA MİRASI	★						
CESUR HOROZ / UN GALLO CON MUCHOS HUEVOS							
91,1							
KIZKAÇIRAN	★						
KÜÇÜK ESNAF	★★★			★★			
ÖLÜM EMRİ / EYE IN THE SKY	★★★			★★★★	★★★		
ÖLÜMCÜL OYUN / ICH SEH ICH SEH		★★★		★★★	★★★		
TÜRK LOKUMU							★
YENİDEN BAŞLA / DEMOLITION				★★★	★★★		★★
ZOO LANDER 2							
AŞKIN SIRRI: SOMUNCU BABA			★				
BABALAR SAVAŞIYOR / DADDY'S HOME	★★★	★★★			★★		★★
BATMAN V SUPERMAN: ADALETİN ŞAFAĞI	★★		★		★★	★★	★★★★
5. DALGA / THE 5TH WAVE	★			★★	★		★★
BİR DİLİM AŞK / MY BAKERY IN BROOKLYN	★★						
CLOVERFIELD YOLU NO: 10 / 10 CLOVERFIELD LANE				★★★	★★★		
DELİORMANLI				★★	★	★★	
HATIRALARIN MASUMİYETİ					★★★★	★★★★	
HAYATIMIN YOLCULUĞU / A WALK IN THE WOODS		★★			★★		
KARTAL EDDIE / EDDIE THE EAGLE	★★★			★★★	★★★		
SAVVA: KÜÇÜK SAVAŞÇI / SAVVA. SERDTSSE VOINA							
SUIKASTÇI / NIE YIN NIANG	★★★		★★★	★★★★	★★★★		
YİTİK KUŞLAR	★★					★★	
SPECTRE	★★★	★★★	★★★	★★★	★★★		★★★★

KİLERİMİZ KARANLIK

“**Bodrumda**”nın hareketsiz planları ve oyuncu mu katılımcı mı olduğu belli olmayan kahramanları var. **Josef Fritzl** olayını duyan yönetmen uzun bir araştırma sürecine girip **Avusturyalıların** kilerlerinde ne sakladıkları sorusunu yanıtlamaya çalışmış.

ON MİLYONU BULMAYAN NÜFUSUNA TEZAT OLUŞTURAN GÜÇLÜ TARİHİ VE KÜLTÜREL ÇAĞRIŞIMLARIYLA, AVUSTURYA’NIN DÜNYANIN EN GARİP ÜLKELERİNDEN OLDUĞUNU DÜŞÜNÜRÜM.

Yüksek kültürün sembolü Viyana’ya karşı, ırkçılığın, şiddetin kol gezdiği ruh sıkıştıran taşra. Irkçılığa ve Hoşgörüsüzlüğe Karşı Avrupa Komisyonu’nun 2013’te yayınladığı rapor yabancı düşmanlığı başta olmak üzere nefret suçlarının artışına dikkat çekiyor. Ülke şiddet ve tacizde de markalaşmış durumda. Suriye’deki savaş ve sonrasında yaşanan mülteci krizi gösterdi ki Avusturya Avrupa kimliğinde çözünüp sakinleşeceğine, Avrupa Avusturyalılaşıyor. Mozart’ın değil Hitler’in Avusturyası. Bir imparatorluktan dar bir alana, ikincillığe çekilen, huzursuz, öfke dolu, patlamaya hazır bir yaşlı adam. 2008’de, o zaman 42 yaşına gelmiş öz kızını 24 yıldır evinin kilerinde hapis tuttuğu ortaya çıkan Josef Fritzl’in Avusturyası.

Ülke dünya sinema sahnesinde, ikisi de hem mucizevi bir estetik özgünlüğe, hem de elbette bununla bağlantılı bir fıkırsel bütünlüğe sahip işleriyle kocaman birer yer kaplayan iki yönetmenle, Michael Haneke ve Ulrich Seidl’la yer tutuyor olduğundan, bu algı güçleniyor. Seidl kariyerinin başından beri Avusturya toplumunun en karanlık deliklerine hipnotize edici bakışlar atmamızı sağladı. Acımayla tiksinti arasında, kahkaha atmakla ağlamak arasında bir ruh hali. Başkaları adına utanmanın doruğu. Sonra bir an başkalarına değil tuhaf bir aynaya, garip bir delikten insanlığın saklamaya çalıştığı bir karanlık çukura baktığınızı anlıyorsunuz. Yeterince bakınca çukur da size bakmaya, abartıp sizinle alay etmeye başlar. Her bir filmi bir tür ‘freak-show’dur, bir yandan hiçbirisi tam da öyle değildir. Daha çok

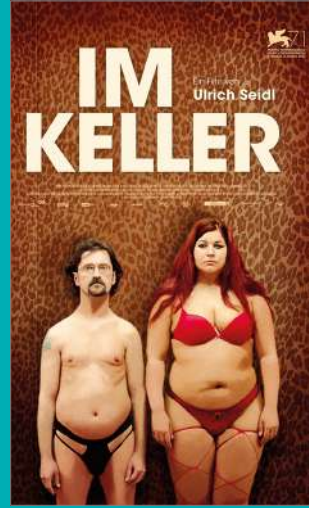
‘freak-show’ denen şeyi ortaya çıkaran, adı konması güç ihtiyacı taze gözlerle yeniden keşfedersiniz. İçinde kendi kendini suçlamayı barındıran bir rahatlama. Rahatlamamanın verdiği utanç.

2014 yapımı “Bodrumda” (Im Keller), doğrudan Fritzl davasından ilham almıştı. Bu hafta gösterime giren, Seidl’in yapımcılığını üstlendiği “Ölümçül Oyun”la (Ich Seh Ich Seh) aynı yıl Venedik’te açıldı. Geç de olsa vizyona girişini tür sinemasına az da olsa açılan alana borçlu olan “Ölümçül Oyun”la birlikte büyük bir uygarlık bulantısı güncesinin parçaları gibiler. Korkuyla tiksinti. Şefkatle hayret.

“Bodrumda”nın hareketsiz planları ve oyuncu mu katılımcı mı olduğu belli olmayan kahramanları var. Fritzl olayını duyan yönetmen uzun bir araştırma sürecine girip Avusturyalıların kilerlerinde ne sakladıkları sorusunu yanıtlamaya çalışmış. Kilerin bir metafor olduğuna kuşku yok: Öfke, ırkçılık, cinsel aşırılıklar, yalnızlık, sahipsiz bir şefkat. Seidl’i apaçık en gülünç, en acınası, en korkunç hallerinde, kendi kilerlerinde oldukları gibi sahnelediği bu insanları bir ‘freak-show’un yapımcısından ayıran bir şey var. Görüntüleri manipüle etmiyor oluşu mu? Elbette ediyor. Filmin her anı buram buram mizansen kokuyor. Üst ses yok, karakterlerini sahneye davet etmiyor. Ama uzun süren ayıklama sürecinden geriye kalan bu insanlar, en aşırı hallerinde karşımıza geliyor. Bu anlar kurguda sözcükler gibi bir araya gelip, belki Seidl’in diğer filmlerinde olduğundan daha açık bir Avusturya tahlili yapıyor. Seyircide aşağı yukarı bu sırayla önce dehşet, sonra gülme isteği, sonra acıma, garip bir şefkat doğuruyor. Bir adam camdan bir akvaryumdaki yılanın bir fareyi yemesini izliyor, başka biri düğün hediyesi olarak

gelen yağlıboya Hitler’in önünde trompet çalıyor, yaşlı bir kadın deponun rafları içinde sakladığı, aşırı gerçek görünen bebekleri seviyor, İzmirli emekli subaylara benzeyen adamlar atış talimi yaparken Türklerin kadınlarına sarkmasından şikayet ediyorlar. Seyircinin bu insanlara duyduğu garip şefkatin üstüne, Seidl’in ziyaret edemediği, filmin eksik parçası o ilk kilerin gölgesi düşüyor. Bir adam 1.68 yüksekliğinde bir kilerde 24 yıldır güneşi görmeyen kendi kızı ve ondan doğan beş oğlu-torunuyla Noel ağacını kuruyor. Ağaç meselesini avukatının savunmasından biliyoruz. Avukat Bey bununla mühendis Josef Fritzl’in kötü niyetli olmadığını anlatmaya çalışıyor. Canavarlar da zayıf düştüklerinde iç parçalar, şefkat uyandırır. Hukuğun bir nedeni vardır. Çocukları iyi niyet değil kurumlar, yasalar korur.

Geçen hafta çok konuşulan bir fotoğraf, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanımızı bir düğünde oğlan tarafı gibi güler yüzle, gerine gerine tebrikleri kabul ederken gösterince ne olmuş diye baktım ben de hepimiz gibi. Sistemli çocuk tacizi belgelenen bir vakfı var gücüyle savunan bakana karşı verilen gensorunun reddini kutluyorlarmış. Şehirlerimiz toplu konutlar ve apartmanlardan kurulu olduğundan kiler kültürümüz yok. Ama kilerimiz dolu. Ve memleket çoktandır ancak Seidl’in anlatacağı boyutta bir sapıklığa doğru devriliyor.

İKİ YÜZLÜ ADAM

2002 yılında kaybettiğimiz Hollywood'un eşsiz zanaatkârlarından **John Frankenheimer'in** kariyerinin en parlak dönemi olan 60'larda çektiği **"İki Yüzlü Adam" (Seconds)**, görücüye çıktığı Cannes Film Festivali başta olmak üzere hemen **her platformda yerden yere vurulduktan sonra** yıllar içinde serpilip yerini bulmuş eşsiz bir filmidir. Rock Hudson'ın kariyeri boyunca oynadığı en enteresan karakteri de barındırır.

FRANKENHEIMER'IN ÇİNLİ USTA GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ JAMES WONG HOWE İLE İŞBİRLİĞİNİN EN VERİMLİ SONUÇLARINDAN BİRİNE TEKABÜL EDEN "İKİ YÜZLÜ ADAM", BUGÜN KÜLT BİR KLASİK OLARAK MUAMELE GÖRMESİNE RAĞMEN DEĞERİNİ BULMASI İÇİN ON YILLAR GEÇMESİ GEREKMiŞ. ŞAŞIRTICI DEĞİL, ZİRA "İKİ YÜZLÜ ADAM" insanoğlunun ilkel korkularıyla oyun hamuru gibi oynayan, bugün bile izlemesi zor bir deneme. David Ely'nin aynı adlı romanından uyarlanan yapım, henüz açılış jeneriğinde herhangi bir film olmadığını yekten açık ediyor. Frankenheimer kamerası bir adamın yüzünde gezinir ve optik numaralar çekerken "İki Yüzlü Adam" da ilk sinemasal akrabalığını kuruyor: Açılış jeneriği henüz bir yıl önce görücüye çıkmış Roman Polanski'nin muhteşem filmi "Tiksinti"yi (Repulsion) fena halde andırıyor.

Bu tuhaf jeneriğin ardından "İki Yüzlü Adam", varoluş krizine gelip dayanmış monoton bir hayat yaşayan Arthur Hamilton'la tanıştırıyor önce bizleri. Kariyerinde arzuladığı noktaya ulaşmış varlıklı bir bankacı olan kahramanımızın hayatı gizemli bir telefon görüşmesi ertesinde yoldan çıkıyor. Yıllar önce öldüğünü sandığı yakın bir dostundan gelen bu telefon Arthur'u hayatını sorgulamaya teşvik ediyor. Üstelik öbür dünyadan seslenen arkadaşının reddedilemeyecek bir teklifi var: Hayalini

kurduğu, sıfır numara yepyeni bir hayat! Karısıyla uzun süredir halvet olmamış, biricik kızıyla ancak ayda yılda bir mektuplaşan bu yalnız adamın yeni bir başlangıcın cazibesine kapılması uzun sürmüyor...

Böylece Arthur, kısaca Şirket olarak ifade edilen gizemli bir organizasyonla tanışıyor. Şirket, müşterilerine yeni bir yüz ve ardından yeni bir hayat sunan fevkalade gizemli bir oluşum. "Hayatınızın en önemli kararı nasıl öleceğinize karar vermek" repliğiyle final yapan bir ikna sürecinin sonunda Arthur bilinmezliğe doğru ilk adımını atıyor ve Şirket'in teklifini kabul ediyor...

Arthur yüzünün tamamen yenilediği ve nihayetinde Rock Hudson'a dönüştüğü bir dizi plastik cerrahi ameliyatının ardından yeni hayatı için hazır hale geliyor. Frankenheimer'in bu bölümde tüm hünerlerini sergilediğini söylemeli: "Rosemary'nin Bebeği"ni (Rosemary's Baby) aratmayan bir rüya sahnesi, çeşitli alan derinliği oyunları ve seyirciyi diken üstünde tutmakta ziyadesiyle etkili bir ses tasarımı bu bölümün âlâmetifarikaları. "İki Yüzlü Adam" bu bölümün ertesinde adeta kahramanıyla birlikte yeni bir başlangıç yapıyor ve ilk bölümün başrol oyuncusu John Randolph, yerini Rock Hudson'a bırakıyor.

Nekâhat döneminin ardından kahramanımız Antiochus Tony Wilson adıyla yepyeni bir hayata adım atıyor. Antiochus Wilson yeteneğini çoktan kanıtlamış bir ressam, iyi okullardan mezun, varlıklı ve yakışıklı.

Kahramanımız arzu ettiği her şeye sahip oluyor ama hayatının “En büyük hayal kırıklığı hayallerinizin gerçekleşmesidir” sözünü haklı çıkaracak şekilde kâbusa dönüşmesi uzun sürmüyor. Wilson’ın ikinci hayatı da kısa sürede yoldan çıkıyor; Şirket hangi önlemi alırsa alsın vücudun yeni bir organı reddetmesi gibi Wilson da rüya gibi yeni yaşamını reddediyor. Bu bölüme damga vuran iki unutulmaz sahne mevcut: Kahramanımızın sonsuz anksiyetesinden kurtulmak için kendini içkiye vurduğu parti sahnesi ve ardından dönemin özgürlükçü atmosferinde bile aşırı bulunarak filmin ABD’deki gösteriminde altın makasa kurban giden şarap festivali sahnesi.

Seyircisine başından sonuna kâbus hissi veren “İki Yüzlü Adam” her tarafından huzursuzluk akan bir film. Frankenheimer’in tuhaf kadrajlar, yersiz yakın planlar ve seyircinin kafasına çekiçle vuran bir ses kuşağı vasıtasıyla oluşturduğu atmosfer, hikâyeye kusursuz hizmet ediyor. Başta yönetmenin 60’larda çektiği paranoyak

başyapıtları “Mançuryalı Aday” (The Manchurian Candidate) ve “Heyecanlı Günler” (Seven Days in May) olmak üzere birçok filmle akrabalık bağı bulunan “İki Yüzlü Adam”ın ilham alıp verdiği filmler saymakla bitecek gibi değil.

Dönemin taze teknolojisi olarak potansiyeli zihinleri meşgul eden plastik cerrahi üzerine kurulu bir fantezi “Çehresiz Gözler”le (Les Yeux Sans Visage) ve dolayısıyla 1997 yapımı “Aç Gözünü”yle (Abre Los Ojos), ‘Yoksa rüyada mıyım’ hissiyatı üzerinden “Dehşetin Nefesi”yle (Jacob’s Ladder) görsel yapısıyla ve kadersizliğiyle “Şok Koridoru”yla (Shock Corridor) ve daha niceleriyle göbekten bağlı bu film. Vizyona girdiği dönemde yerden yere vurulmuş, Cannes’daki ilk gösteriminde yuhalanmış bir film için hiç fena bir liste değil hani.

Bu nadide filmi zamanlar üstü bir konuma taşıyan işlediği temalar olsa da Frankenheimer’in yönetmenlik performansı üzerinden geçen 50 yıla rağmen hâlâ ilham verici.

Sinemanın doğru ellerde nelere kadir olduğunun beyanı olan “İki Yüzlü Adam”, sadece 60’ların değil, tüm sinema tarihin en ilginç yapımlarından biri kuşkusuz. Yalnızca yaydığı etkinin izlerini sürebilmek için bile izlenmeyi hak ediyor.

SPECTRE

YÖNETMEN Sam Mendes

OLUNCULAR Daniel Craig,

Christoph Waltz, Léa Seydoux,

Ralph Fiennes, Monica Bellucci,

Ben Whishaw, Naomie Harris

YAPIM/SÜRE 2015 ABD – İngiltere, 145 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 2.35:1, 5.1 DD İng. ve Tr.

ŞİRKET Bir Film (Sony)

**O MUHTEŞEM
AÇILIŞ SEKANSI
SONRASINDA FİLM
AYNI İDDİAYI
SÜRDÜREMİYOR**

SİNEMA TARİHİNİN BU EN PAHALI BOND FİLMİ OLAN “SPECTRE”, HER BOND FİLMİNDE OLDUĞU GİBİ İDDIALI BİR AKSIYON sekansıyla açılıyor. Meksika sokaklarındaki Ölüler Günü kutlamalarında yüzlerce kişinin içinde Bond’la birlikte yürüyen kamera onun heyecanlı suikastını nefes kesen bir gerilim ve tempoyla aktarıyor bize. 50 yılı aşkın bir zamandır Bond’a duyulan ilgi ve sevginin hiç eksilmemesine bir nazire sanki bu ölüler günü sekansı. Bu muhteşem açılışın ardından kapkaranlık sahnelerle yürüyen gelişmeler, Bond’un giderek yaklaştığı gizli bir teşkilatı işaret ediyor. “Spectre” adlı bu gizli organizasyonun başında ise Bond’un geçmişinden gelen bir ‘tanıdığı’, Franz Oberhauser adlı bir adam vardır.

Bond’un Meksika’da başlayan macerası, İtalya’ya, Avusturya, Fas ve sonunda da Londra sokaklarına kadar ulaşıyor. Sahneler heyecanlı ama senaryonun dikiş tutmayan yerleri tam bir tatmin veremiyor seyircilerine...

Mesela Daniel Craig’li önceki Bond filmlerinin bütün kötü adamlarının da üyesi olduklarının

anlaşıldığı Spectre adlı bu örgütün tehlikesi ve hacmi yeterince güçlü çizilemiyor. Yüzlerce katilden ve uluslararası boyutları olan devasa maddi gücünden bahsedilen bu örgüt, bir süre sonra Oberhauser ve 15-20 adamına indirgeniyor. Hiç konuşmayan ve iri yarı olmasının dışında bir işlevi olmayan tetikçisi de eski Bond filmlerinden bildiğimiz başka bir kötü karakteri anımsatması dışında bir işlev taşıyor.

Üstelik aynı filmde iki kez ‘kötü adamın kaçması için son anda yetişen helikopter’ klişesi kullanılmasa iyi olurmuş. Ama hikayenin tek sorunu bunlar değil. Bond’un “Casino Royale”de Vesper Lynd ile yaşadığı tutkulu aşk ne kadar gerçekçi ve duygusalsa bu filmde Madeleine ile yaşadığı ilişki o kadar hızlı ve zorlama...

Filmin ilk bir saati, senaryo zaafı tam ortaya çıkmadan önce o kadar ‘yakışıklı’ ilerliyor ki...

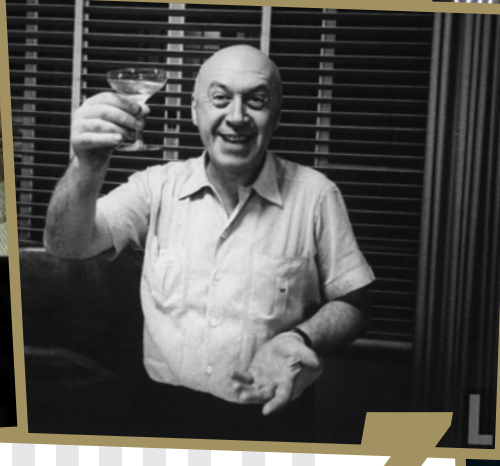
Monica Bellucci ise hiç de iz bırakmayacak bir rolle, beş dakikalık bir sahnede James Bond’a meze edilmiş!

ACISIYLA,

TATLISIYLA,

EKŞİSİYLE

Ekşi Sinema
www.eksisinema.com

1- İSTANBUL FİLM FESTİVALİ'NDE DEĞİŞİMİN İZLERİ

35. İstanbul Film Festivali bir dizi yeniliklerle kaldığı yerden yoluna devam ediyor. Malum geçen hafta süresinin kısalmasının altını çizmiştik. Bu hafta diğer değişiklikleri ele alarak festivale dahil olalım.

2- ALTIN LALE'NİN YENİ TEMASI SİNEMADA FARKLI BAKIŞLAR

Uluslararası Altın Lale yarışmasının teması değişti. Daha önceki yıllarda sanat ve sanatçı teması üzerine filmler yarışırken artık 'sinemada farklı bakışlar' teması üzerinden yarışma düzenleniyor. Mesela bu yüzden Zeki Demirkubuz'un "Kor" filmi yarışmada yer alabiliyor.

3- RETROSPEKTİF YİNE YENİDEN

Retrospektif gösterimlere uzun zamandır ara vermişti festival. Ama bir yönetmeni mercek altına almanın en ideal yolu bu yöntem. Bu yıl tekrar üzeri toz tutan bölüm canlandırıldı. Otto Preminger ölümünün 30. yılında filmleriyle anılıyor.

4- KADIN YÖNETMENLERE POZİTİF AYRIMCILIK

Eurimages'ın sinema sektöründeki cinsiyet eşitliğini geliştirmek için başlattığı Audentia Ödülü ilk defa İstanbul Film Festivali'nde verilecek. Bu ödül için 15 film yarışıyor. Ödül olarak da büyük

ödülü alan filmin yönetmenine, bir sonraki filminde kullanmak üzere 30 bin Avro verilecek. Jüride bizden Yeşim Ustaoglu var.

5- KISA FİLMLERİN DE YARIŞMASI VAR

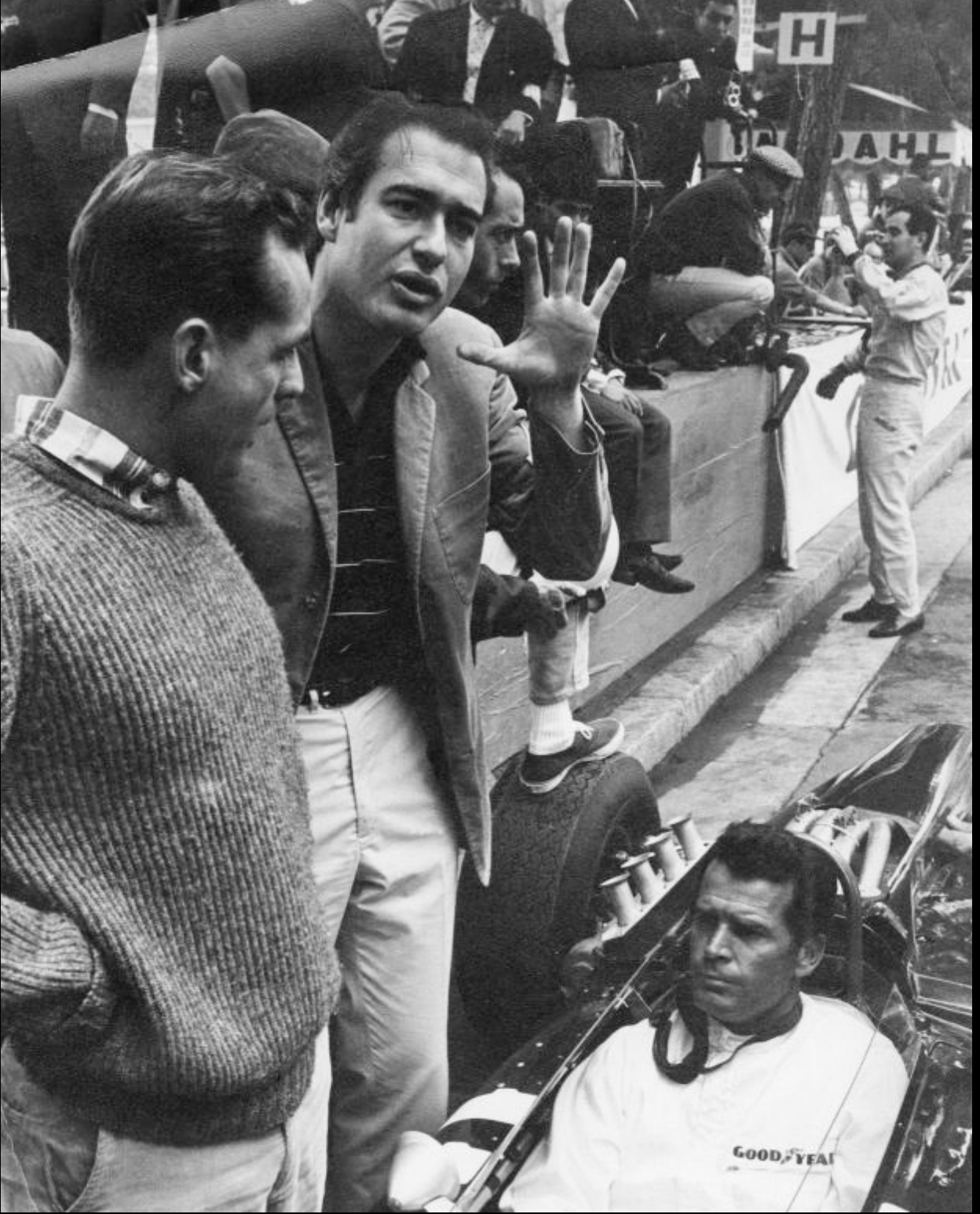
Festival uzun yıllar kısa filmlere yüz vermedi. Ama bu yıl artık bu tavrına son veriyor. Festivalde Ulusal Kısa Film Yarışması başlatıldı. 10 film en iyi film için yarışacak.

SAYGIYLA ANIYORUZ...

ÜLKÜ ERAKALIN

1934 - 2016

“ALFRED HITCHCOCK'TAN ETKİLENMEDİĞİNİ SÖYLEYEN HERHANGİ BİR
AMERİKALI YÖNETMEN AKLINI KAÇIRMIS DEMEKTİR.”

John Frankenheimer